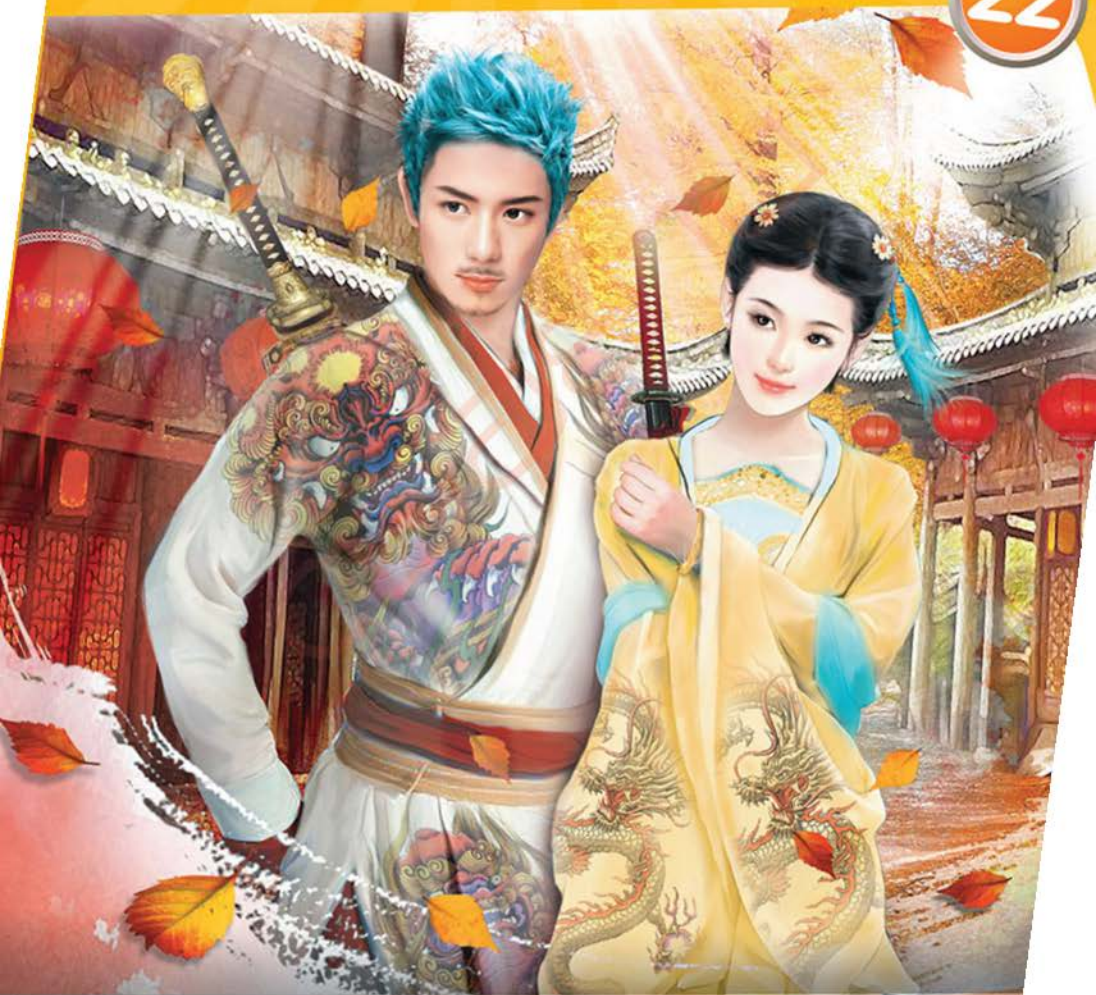

ยุทธภพออนไลน์

ภาค ราชนิคมสะท้านยุทธภพ
ตอน สกิลโกง

22

ปากกาแดง

ยุทธภพออนไลน์

ภาค ราชันมารสะท้านยุทธภพ
ตอน สกิลโกง

22

ปากกาแดงดำ

มนุษย์สร้างคำพูดขึ้นมา ชีตเขียนถ้อยคำลงบนแผ่นดินเหนียว ผืนหนัง ไม้ไผ่ และกระดูกเต่า

การค้นพบกระดาษและการพิมพ์ ทำให้หนังสือมีรูปลักษณะที่พกพาได้สะดวก และเผยแพร่ไปในวงกว้างอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ การพิมพ์ช่วยสถาปนาภาษาของแต่ละชาติให้มั่นคง ช่วยให้อาษาของสามัญชนแพร่หลาย ทำให้คนอ่านออกเขียนได้เพิ่มสูงขึ้น และขยายวงกว้างออกไปนอกวงผู้นำและนักบวช

และแท้จริงแล้ว การพิมพ์หนังสือคือการเปลี่ยนแปลงอย่างถึงรากถึงโคน ทั้งทางความคิดและสังคม

สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์

ลำดับที่ 1087

ยุคทองออนไลน์ เล่ม 22 ภาค ราชันบารสะกันยุคทอง ตอน สกิลโกว

เขียนโดย ปากกาแดงดำ

พิมพ์ครั้งแรก : กุมภาพันธ์ 2559

ISBN 978-616-00-2436-0

ราคา 255 บาท

พิมพ์โดยชุดครั้งนี้ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายแล้ว

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ไม่อนุญาตให้สแกนหนังสือ หรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดเพื่อสร้างฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร : สุริยาภรณ์ พรหมมงคล

บรรณาธิการเล่ม : บุญเอก พฤษภาวฒนะ พิสูจน์อักษร : กัญญาภัทร สุขจินดา

ออกแบบปก : กฤษฎา รอดทอง รูปเล่ม : สุพิน มาลัยทอง

พิมพ์ที่ : บริษัทวี.พริน (1991) จำกัด

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : บริษัทสถาพรบุ๊คส์ จำกัด

กรรมการผู้จัดการ/บรรณาธิการบริหาร : วรพันธ์ โลภิตสถาพร

รองกรรมการผู้จัดการ : สุภัคธญา โลภิตสถาพร

รองบรรณาธิการบริหาร/ผู้จัดการฝ่ายผลิตและศิลปกรรม : ธัญญาภัทร พองไชย

ผู้จัดการฝ่ายขาย : กิ่งแก้ว ลิขะไชย ผู้จัดการฝ่ายสื่อสารองค์กรและกิจกรรม : นฤเบศร์ สมฤทธิ์

ผู้จัดการฝ่ายลิขสิทธิ์ต่างประเทศ : เจตยา โลภิตสถาพร หัวหน้าหน่วยประชาสัมพันธ์ : อารีนา ศิริบุญ

คณะที่ปรึกษา

ที่ปรึกษาด้านบรรณาธิการ : รศ. ประพนธ์ เรืองณรงค์ ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย : ธนากร กองตั้ง

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย บริษัทสถาพรบุ๊คส์ จำกัด

18 ซอยลาดปลาเค้า 63 ถนนลาดปลาเค้า แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

โทรศัพท์ 0 2940 3855-6 โทรสาร 0 2940 3970

กองบรรณาธิการ : satapornfantasy@gmail.com

กองบรรณาธิการคัดสรรต้นฉบับ : satapornbooks.editor@gmail.com

ฝ่ายสำนักงาน : info@satapornbooks.com

www.satapornbooks.com

หากท่านผู้อ่านพบหนังสือไม่ได้มาตรฐาน เช่น หนักระคายสะลักกัน หนัขาดหาย

การแก้ไขไม่สมบูรณ์ สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนหนังสือใหม่ให้ท่าน

โปรดติดต่อและส่งหนังสือคืนพร้อมรายละเอียดการชำรุด

ไปตามที่อยู่ด้านบน หรือ โทร. 0 2940 3855-6 ต่อ 21, 54

สำนักพิมพ์นี้เป็นสมาชิกสมาคม
ผู้พิมพ์และจำหน่ายหนังสือ
แห่งประเทศไทย

Printed on Green Road Paper
www.facebook.com/greenroadpaper

ไวรัสในเกมทำให้ ฉางฟง กับ เทพกระบี่เวอร์เดไล

ถูกลดระดับจนแทบเฉียดตาย

เมื่อได้ระดับคืน พวกเขาพบว่ามิฟุส่นมาจากกลุ่มแอบ 'โองสทิล'

ซึ่งเกี่ยวพันกับการค้าเนื้อสัตว์อสูรที่เป็นปัญหาอีกด้วย

ในโลกนอกเกม กุมภา ต้องมาช่วยแก้ปัญหาไวรัส

ใ้กับริษัทรกพรพอนไลน์ของ ปู่พอม

ทำให้รู้ว่ามีหนอนบ่อนไส้แฝงตัวอยู่ภายใน

เขาจึงต้องแสดงฝีมือเพื่อจับตัวผู้บงการให้ได้

ตามสไตล์ของ...เทพอสูรฉางฟง!

“หนังสือและการอ่านคือขุมพลังแห่งความคิดสร้างสรรค์”

บทที่ 1

สัตว์อสูรบุก

คืนนี้เป็นคืนเดือนมืด บวกกับลมพัดแรงเป็นพิเศษ ทำให้ทุกคนรู้สึกขนลุก ดูเหมือนกลุ่มเพื่อนใหม่จะเคยเจอสัตว์อสูรหมาป่าอยู่บ้าง ทุกคนจึงยังนิ่งเฉย เพียงแต่เอียงหูฟังเสียงหอนของมันเท่านั้น ฉางฟงกับเตากระบี่เวรตะไลเดินมาตรงข้ามกับกลุ่มเพื่อนใหม่ ฟังเสียงมองดูทั้งสองก่อนจะกล่าวขึ้นว่า

“พวกนายสองคนต้องหลบให้ดีล่ะ เพราะอีกไม่นานสัตว์อสูรหมาป่าจะบุกมาที่นี่แล้ว”

ฉางฟงพยักหน้ารับ เขารู้จักประมาณตนพอสมควร ถ้าให้สู้กับผู้เล่นที่มีร่างกายเหมือนมนุษย์ เขายังพออาศัยความสามารถตัวเองเอาตัวรอดได้ แต่ถ้าให้สู้กับสัตว์อสูรมันไม่เหมือนกัน แค่อยับหลบหลีกให้ได้ก็เต็มกลืนแล้ว

“ดูเหมือนพวกนายไม่ตื่นเต้นเลย แสดงว่าเจอพวกมันบ่อยๆ ลินะ” เตากระบี่เวรตะไลเอ่ยปากถาม เนตรงามยิ้ม เธอเก็บกระบี่เข้าฝักพร้อมกับกล่าวว่า

“ใช่ พวกเราเคยปะทะกับพวกมันหลายครั้ง”

“แล้วผลลัพธ์เป็นยังไง” ฉางฟงถามขึ้น จอมพลโยนเศษไม้เข้ากองไฟแล้วตอบว่า

“การปะทะครั้งล่าสุด ฝ่ายเราบาดเจ็บทุกคน ฝ่ายสัตว์อสูรหมาป่าตายไปแปดอีกหกตัวพากันหลบหนีไป”

เตากระบี่เวรตะไลก็เจอสัตว์อสูรหมาป่าบ่อยๆ จึงกล่าวขึ้นว่า

“ปกติถ้าเจอสัตว์อสูรหมาป่าเป็นกลุ่ม ต่อให้หลบหนีพวกมันก็ตามไม่ถูก นายคิดแผนรับมือมันแล้วหรือยัง”

6 ยุทธภพออนไลน์ ภาค ราชันมารสะท้านยุทธภพ ตอน สกิลโกง

ดาบเดิยมองเทพกระบี่เวอร์ตะโลกล่าว่า

“พวกเราไม่เคยหนี แต่เลือกปะทะตรงๆ”

ฉางฟงใช้มือเกาศีรษะกล่าว่า

“เกิดพวกมันมากบุกที่นี่มากกว่าสามสิบตัวจะทำไม”

คำถามของฉางฟง ทำให้เพื่อนใหม่พูดอะไรไม่ออก ลักพักรุ่งบินก็กล่าวขึ้นว่า

“พวกมันไม่น่าจะรวมกลุ่มกันได้เยอะขนาดนั้น ครั้งนี้ก็ยังไม่เกินยี่สิบตัว”

ฉางฟงนั่งคิดไปชั่วครู่ก็กล่าวขึ้นว่า

“ขอถามอีกนิด พวกเธอปะทะกับพวกมันที่ไหน”

“ที่นี่แหละ มันเป็นจุดหยุดพักของพวกเราประจำเวลาเดินทาง แต่ก็ไม่ทุกครั้งที่เราจะต้องปะทะกับสัตว์อสูรหมาป่า” รุ่งบินตอบ ฉางฟงไม่อาจประมาทจึงถามขึ้นว่า

“ในกลุ่มพวกนายมีใครรู้เส้นทางที่มันใช้บุกเข้ามาไหม”

ดาบเดิยมองฉางฟงและกล่าว่า

“ฉันรู้ มันแบ่งออกเป็นสามกลุ่ม บุกมาจากสามทิศทาง”

ดาบเดิยไม่พูดเปล่า แต่ชี้ขึ้นไปยังทิศทางที่สัตว์อสูรหมาป่าใช้บุกเข้ามาฆ่าศัตรูของมันด้วย

“จากเสียงหอน อีกนานไหมพวกมันจะบุกมาที่นี่” ฉางฟงถามต่อ

“หลังเที่ยงคืน จะเป็นเวลาที่พวกมันโจมตีพวกเรา” จอมพลตอบ ฉางฟงพยักหน้าและกล่าว่า

“พวกฉันสองคนคงต่อสู้กับพวกมันไม่ได้ แต่พวกฉันจะลดจำนวนพวกมันให้ก็แล้วกัน” ฉางฟงหันไปสะกดเทพกระบี่เวอร์ตะโล ทั้งสองก็ลุกขึ้นยืน เพื่อนใหม่มองพวกเขาอย่างงงๆ

“นายคิดจะทำอะไร” เนตรงามเอ่ยปากถาม

“เราจะวางกับดัก” ฉางฟงตอบ ทำให้เพื่อนใหม่ดูกระตือรือร้นขึ้นมา

“นายซื้อกับดักมาไว้หรือ” ดาบเดิยถามขึ้น

“ใช่ แต่ก็มีไม่มากหรอก ฉันจะสร้างกับดักเองด้วย” ฉางฟงตอบ เพื่อนใหม่รู้สึกสนใจขึ้นจึงขอตามไปดู ฉางฟงก็ไม่ขัดข้อง

ชั่วครู่ต่อมาทุกคนก็เดินเข้าไปในป่าพร้อมคบไฟ ฉางฟงกับเทพกระบี่เวอร์ตะโลพาทุกคนออกห่างจากค่ายพักถึงสามร้อยเมตร เมื่อพบรอยเท้าของสัตว์อสูรหมาป่าแล้ว

เขาก็เริ่มวางกับดักจับสัตว์สุรขนาดใหญ่ที่ซื้อติดไว้ในกระเป๋าท้าอัน เนตรงามมองดูนางฟางกับดักแค่สองอัน เธอก็ถอนหายใจส่ายหน้ากล่าวขึ้นว่า

“นายวางแค่สองอัน ไม่มีทางที่มันจะติดกับดักหรอก ถ้าไม่ฟลุค”

“กับดักสองอันนี้ ฉันวางไว้เพื่อดักทางถอยของมันเฉยๆ หลังจากนั้นคือการวางกับดักที่แท้จริง” นางฟงกล่าวยิ้มๆ

เพื่อนใหม่ทำหน้าที่ไม่เข้าใจคำพูดของเธอ นางฟงหันไปจับมือกับเทพกระบี่เวรตะไลและชีวีไปยังจุดต่างๆ เมื่อทำความเข้าใจจุดติดตั้งทั้งหมดแล้ว นางฟงก็หยิบเอาระเบิดเพลิงเกือบห้าสิบลูกออกมา เพื่อนใหม่มีสีหน้าตื่นเต้นอยู่บ้าง

นางฟงติดตั้งระเบิดเพลิงกับต้นไม้หลายต้น โดยเชื่อมโยงระเบิดด้วยเส้นเอ็นตกปลา ดังนั้นขอเพียงผู้ลี้ภัยสุรหมาป่ามาเตะถูก ระเบิดทุกลูกจะทำงานทันที นางฟงไม่เพียงติดตั้งระเบิดตามต้นไม้ แต่เขายังฝังระเบิดไว้ด้วย กลุ่มเพื่อนใหม่เห็นวารีสิน่าสนใจจึงช่วยงานด้วย

เกือบเที่ยงคืน ระเบิดหนึ่งร้อยห้าสิบลูกก็ถูกติดตั้งเสร็จทั้งหมด ที่เหลือก็คอยรอดูผลงานเท่านั้น ดูเหมือนเสียงเห่าหอนของสัตว์สุรหมาป่าจะใกล้เข้ามาแล้ว ทุกคนต่างลุ้นระทึก

“จอมพล ถ้าระเบิดพวกนั้นทำงาน สัตว์สุรหมาป่าจะฉีดยังไง” เนตรงามเอ่ยปากถาม

“ระเบิดเยอะขนาดนั้น อย่างน้อยก็ต้องบาดเจ็บหลายสิบตัว” จอมพลตอบ

“แสดงว่ามันยังบุกมาที่นี่ได้อยู่นะ” เนตรงามถามต่อ

จอมพลหันไปมองนางฟงกับเทพกระบี่เวรตะไลซึ่งสนทนากันมาๆ อยู่ฝั่งตรงข้ามก่อน แล้วจึงกล่าวว่า

“โอกาสน้อยมาก เพราะพวกเขาได้ติดตั้งระเบิดควันไว้รอบๆ ที่พักของพวกเราด้วย” เนตรงามก็ไปถึงขวดประหลาดหลายขวดที่นางฟงกับเทพกระบี่เวรตะไลไปติดเสริมไว้จึงกล่าวต่อไปว่า

“แล้วขวดประหลาดที่พวกเขาไปติดตั้งเพิ่มคืออะไร”

“ขวดพริกไทยไง” จอมพลตอบ

“ไม่เข้าใจ เขาติดขวดพริกไทยกับระเบิดทำไม” เนตรงามถามต่อ

“คงเพื่อจัดการกับจมูกของพวกมัน เพื่อนใหม่สองคนนี้น่าวางแผนได้ดีकुมาก

8 ยุทธภพออนไลน์ ภาค ราชันมารสะท้านยุทธภพ ตอน สกิลโกง

แม้แต่การติดตั้งระเบิดควัน พวกเขาก็ดูทิศทางลมก่อน เพื่อไม่ให้ควันมาโจมตีเต็นท์ที่พักตัวเอง” จอมพลอธิบาย

“ร้ายกาจจริงๆ ไม่เคยเห็นใครวางกับดักแบบนี้ในเกมมาก่อนเลย”

เนตรามกล่าวจบก็ได้ยินเสียงหอนดังขึ้นอีกครั้ง ทุกคนต่างเอียงหูฟังตามเสียงทันที

“เย้ย! เราวางกับดักได้ถูกทิศทางแล้ว” นางฟงร้องอุทานออกมา

ทุกคนนั่งรอคอยอยู่เกือบครึ่งชั่วโมง เสียงระเบิดก็ดังสนั่นหวั่นไหวไปทั่วทั้งป่าเสียงต้นไม้หักโค่น พร้อมกับเสียงร้องโหยหวนของสัตว์อสูรหมาป่าดังมาจากทั้งสามทิศทางอย่างต่อเนื่อง ทุกคนที่อยู่บริเวณเต็นท์ที่พักพากันตั้งอาวุธออกมาเตรียมตัวรับสถานการณ์ฉุกเฉิน

เกือบครึ่งชั่วโมง ไม่มีสัตว์อสูรหมาป่าตัวใดโผล่ออกมาทำร้ายทุกคนเลย ดังนั้นพอควันางหาย ทั้งหมดก็พากันไปดูตามจุดต่างๆ ที่ได้วางระเบิดไว้ ทุกคนพบเพียงคราบเลือดตามจุดต่างๆ แต่ไม่มีซากศพของพวกมันสักตัว นางฟงได้ยินเสียงหอนของมันเบาๆ จึงหัวเราะกล่าวว่า

“ดูเหมือนมันตัวติดกับดักที่ฉันวางไว้ด้วย”

คำพูดของนางฟงทำให้ทุกคนรีบรูกันเข้าไปดูกับดัก ภาพที่เห็นคือหมาป่าตัวหนึ่งถูกกับดักยึดตรึงที่ขาจริงๆ

ดาบเดียวกับฟ้าสั่งรีบตั้งอาวุธประจำตัวออกมาและโถมเข้าไปฆ่าสัตว์อสูรหมาป่าทันที นางฟงทำการก๊ากับดักกลับคืนทุกอัน ก่อนจะกลับมายังเต็นท์ที่พัก

ดูเหมือนทุกคนจะเพลียกันแล้ว พอกลับมาถึงเต็นท์ต่างคนก็ต่างแยกย้ายกันไปนอน จนเช้าวันใหม่ หลังจากกินอาหารเช้าเสร็จสิ้น ทุกคนก็เริ่มออกเดินทางต่อเพื่อนใหม่มองดูนางฟงกับเทพกระบี่เวรตะไลอย่างทึ่งๆ เพราะพวกเขาสองคนพากันวิ่งไล่ฆ่าสัตว์อสูรระดับต่ำๆ เกือบตลอดเวลา

สัตว์อสูรระดับต่ำพวกนี้แทบไม่เป็นที่สนใจของผู้เล่นในเกมยุทธภพออนไลน์เลยก็ว่าได้ พวกเขาคิดว่ามันเปลืองมือเกินไปที่จะฆ่าสัตว์อสูรระดับต่ำเช่นนี้ สัตว์อสูรระดับต่ำ เทพกระบี่เวรตะไลต้องฟันถึงสิบกว่าครั้งกว่ามันจะตาย ส่วนนางฟงรับภาระหนักกว่าเทพกระบี่เวรตะไลเยอะ อย่างเช่นตอนนี้ นางฟงต้องวิ่งหนีการตามล่าของสัตว์อสูรลูกหมูระดับห้าขั้นต้นไม้ = =

เนตรงามไม่รู้จะเวทนาหรือสงสารนางฟงดี แต่เธอก็เข้ามาฟันสัตรีอสูรหมาจนเกือบตาย ก่อนจะเรียกให้นางฟงไปลงดาบฆ่ามันเพื่อเก็บระดับ นางฟงก็ไม่ปฏิเสธอยู่แล้วรีบทำตามเจตนาของมันของเธอ

เกือบเที่ยง ทุกคนก็หยุดพักกินข้าว นางฟงกับเทพกระบี่เวรตะไลไช้แรงไปเยอะจึงกินมากเป็นพิเศษ เพื่อนใหม่เห็นสภาพยับเยินของสองหนุ่มแล้วก็ไม่ว่าจะหัวเราะหรือร้องไห้ดี

“ยู ระดับของนายเพิ่มไหม” ฟ้าง้องปากถาม

“ฆ่าไปสิบกว่าตัวเพิ่มมาหนึ่งระดับ” เทพกระบี่เวรตะไลตอบ ฟ้างั้นไปถามนางฟงบ้าง

“ฉันเธอ...ฆ่าพวกระดับสามได้แปดตัว ระดับทำได้อีกหนึ่งตัว สัตรีอสูรระดับห้าเนตรงามช่วยซ่อมมันก่อน ฉันถึงฆ่ามันได้ ส่วนระดับยังอยู่ที่เดิมไม่เปลี่ยนแปลงไปไหน” นางฟงตอบ

“สัตรีอสูรระดับสาม นายลงดาบฟันมันกี่ครั้งถึงตาย” รุ่งบินเอ๋ยปากถาม นางฟงนั่งคิดสักพักก็บอกว่า

“ประมาณยี่สิบครั้ง” รุ่งบินพอฟังคำตอบถึงกับอึ้งปาก

จอมพลมองนางฟงและกล่าวขึ้นว่า

“ถามจริงๆ ระดับนายก่อนโดนไวรัสอยู่ที่เท่าไร” นางฟงยิ้มกล่าวขึ้นว่า

“ถ้าฉันบอกสูงกว่าเจ็ดสิบ นายจะเชื่อไหม”

“สูงกว่าเจ็ดสิบ! นายพูดจริงหรือ” เนตรงามร้องอุทาน เพราะพวกเขาเพิ่งจะถามถึงระดับเพื่อนใหม่ก่อนถูกไวรัสเป็นครั้งแรก จอมพลดูตกใจเหมือนกัน เพราะภายนอกดูไม่ออกสักนิดว่าพวกเขาสองคนเป็นยอดยุทธระดับสูง

“ฉันพูดความจริง แต่ก็ได้บังคับให้พวกเธอเชื่อหรือ” นางฟงตอบเนตรงาม

จอมพลสอบถามถึงไวรัส นางฟงก็ตอบตามความจริงทุกอย่าง

“แสดงว่ามีคนช่วยเหลือพวกนายด้วยสินะ” ฟ้างกล่าวขึ้น

“ใช่ และไม่น่าจะต่ำกว่าหนึ่งร้อยคน เพียงแต่ฉันไม่รู้พวกเขาไปอยู่ที่ไหนกันบ้าง” นางฟงตอบ เนตรงามนั่งคิดไปครู่หนึ่งจึงกล่าวขึ้นว่า

“ถ้าเรื่องที่นายพูดเป็นจริง เดียวไปร้องเรียนกับ NPC ระดับของพวกนายก็คืนสภาพแล้ว แต่ทำไมพวกนายต้องฆ่าสัตรีอสูรปรับระดับใหม่ด้วย”

“เพื่อมีชีวิตรอดไหม ตอนนี้นะยังก็ต้องปรับระดับให้พอจะต่อสู้ได้ก่อน เราสองคนไม่อยากจะเป็นตัวถ่วงของพวกเธอมากนักเวลาเลอส์ตัวสูรระดับราชา” เทพกระบี่เฮอร์ตะไลตอบ เพื่อนใหม่พอนึกถึงภาพที่เนตรงามต้องไปช่วยนางฟงแล้ว ทุกคนก็ไม่มื่ออะไรจะพูดอีก

หลังพักเที่ยง นางฟงยังตะลุยฆ่าตัวสูรระดับสามชั้นเคย ส่วนเพื่อนใหม่นานๆ ก็จะมีหัวเราะครั้งหนึ่ง เมื่อเห็นนางฟงวิ่งหนีตัวสูรระดับแปดหรือเก้า เดือดร้อนให้เนตรงามต้องเข้าไปช่วยคลี่คลาย เกือบสี่โมงเย็นระดับของไลจิ้งขึ้นไปจนถึงเก้าแล้ว แต่ระดับของนางฟงยังหยุดอยู่ที่สี่ สร้างความสงสัยให้กับเพื่อนใหม่มาก

“ฟง ทำไมระดับนายมันก็ไม่ขึ้นเหมือนเพื่อนละ” ดาบเดี่ยวเอ่ยปากถาม นางฟงรู้ว่าตัวเองต้องแบกระดับของภูตและสัตว์เลื้อยด้วย แต่เขาไม่อาจพูดความจริงทั้งหมดได้ จึงกล่าวว่า

“ฉันเลี้ยงสัตว์สูรไว้นะ”

“ฉันก็เลี้ยง ระดับขึ้นยากโคตรๆ เลยละ” รุ่งบินกล่าวขึ้น

“ฟง นายเลี้ยงไว้กี่ตัว” ฟาสั่งเอ่ยปากถามบ้าง นางฟงยิ้มซุบสองนิ้วขึ้น เพื่อนใหม่พากันยิ้มแห้งๆ กันหมด เนื่องจากเข้าใจสภาพของนางฟงแล้ว งานนี้ถือว่าระดับเขาจะขึ้นได้ต้องเหนื่อยนานแน่ๆ และต่อให้ถึงเมืองจงหนาน ระดับของเขาก็ถึงหกหรือเปล่าก็ยังไม่รู้

พอตะวันเริ่มตกดิน จอมพลก็สั่งให้ตั้งเต็นท์ นางฟงพอกางเต็นท์ตัวเองเสร็จก็ไปนอนแผ่กลางพื้นที่หน้าท่าจากเต็นท์ตัวเองไม่กี่กลนๆ เทพกระบี่เฮอร์ตะไลก็นำยาเพิ่มพลังเสร็จก็เดินเข้ามานั่งข้างๆ เขา

“นายระดับต่ำไรวะแล้ว” นางฟงเอ่ยปากถามเพื่อนเลิฟ

“ระดับสิบ นายยังระดับสี่อยู่เธอ” เทพกระบี่เฮอร์ตะไลตอบและถามกลับ นางฟงพยักหน้ารับสีหน้าเหนื่อยๆ เทพกระบี่เฮอร์ตะไลตบแขนเพื่อนเลิฟเบาๆ และกล่าวต่อไปว่า

“ทำใจเถอะวะ ต่อให้สู้ทั้งวันทั้งคืน ระดับนายก็ไม่ถึงทางเกินระดับเจ็ดหรือแปด”

“ฉันก็ว่ามันแหละ พรุ่งนี้เลยจะเลิกฆ่าแล้ว นึกถึงวันนี้ฉันต้องวิ่งหนีตัวสูรระดับเจ็ด อนาคตฯ อะ” นางฟงกล่าวน้ำเสียงปลงๆ เทพกระบี่เฮอร์ตะไลหัวเราะขำๆ ว่า

“ฝีมือการต่อสู้ของนายเจ๋งจะตาย ทำไมถึงสู้กับตัวสูรไม่ได้” นางฟงเหล่ตามองเพื่อนเลิฟกล่าวว่า

“การต่อสู้กับสัตว์อสูรไม่เหมือนต่อสู้กับผู้เล่นนะ ฉันเรียนรู้เพียงโครงสร้างร่างกายของมนุษย์ ไม่ได้เรียนรู้โครงสร้างของสัตว์ อีกอย่างสัตว์อสูรแต่ละตัวมันเคลื่อนไหวที่ไม่เหมือนกัน การคาดการณ์ล่วงหน้าทำได้ยากมาก”

“หือ...ที่นายพูด แสดงว่าต่อสู้ให้ผู้เล่นระดับสูงกว่า นายก็สามารถต่อสู้เอาชนะได้เธอ” เทพกระบี่เวรตะไลเอ๋อถาม นางฟงยิ้มพยักหน้าเล็กน้อย ทำให้เทพกระบี่เวรตะไลเอ๋อจะลองดีขึ้นมา

“ฉันลองสู้กับฉันหน่อยสิ”

“ไม่เอา เท่เอ๊ย!” นางฟงตอบสั้นๆ ทำให้เทพกระบี่เวรตะไลหัวเราะออกมา นางฟงลอบประเมินตัวเอง ถ้าจะให้เขาต่อสู้กับผู้เล่นระดับสามสิบ ก็ยังพอจะมีเปอร์เซ็นต์ชนะอยู่ดินหน่อย แต่ถ้าจะให้ฟันสู้ระดับเกินจากนี้ เกรงว่าเขาเตะเท้าไทร่ฝ่ายตรงข้ามก็ไม่ละเอื้อน

นางฟงหลังจากกินข้าวเสร็จก็ผ่านเข้าเต็นท์ไปนอนพักผ่อนเลย กว่าจะตื่นอีกก็ก็ตอนดึกเดียวมายืนร้องเรียกปลุกเขาอยู่หน้าเต็นท์ นางฟงออกไปนั่งกินอาหารเข้ากับทุกคน เนตรงามเห็นสภาพนางฟงแล้วก็กล่าวขึ้นว่า

“วันนี้ให้ฉันช่วยนายปรับระดับไหม” นางฟงยิ้มแฉ่งๆ กล่าวว่า

“ขอบคุณนะ แต่ฉันหมดไฟแล้วจริงๆ วันนี้คงจะเดินเล่นเินกำลังใจให้กับเพื่อนฉันดีกว่า”

คำตอบของนางฟงทำให้เธออดขาเขาไม่ได้ นางฟงแบมือกล่าวว่า

“ชีวิตก็แบบนี้แหละ บางครั้งความคิดกับการกระทำมันก็ไปด้วยกันไม่ได้ หลายวันต่อจากนี้ ฉันคงต้องพึ่งพาพวกเธอแล้วละ ไม่งั้นตายอย่างเหี้ยม”

หลังจากออกเดินทางกันอีกครั้ง นางฟงก็ทำตัวเป็นกาฝากกลุ่มเพื่อนใหม่ชนิด

ถาวร นางฟงคิดว่านี่คือช่วงชีวิตในเกมนี่ตกต่ำสุดๆ แล้ว เมื่อคืนเธอลองเรียกอาวุธเทพมังกรตั้งหลายครั้งก็ไม่มีผล เรียกภูตก็ไม่มีผล ทุกอย่างหายไปเหมือนไม่เคยมีอะไรเกิดขึ้นเลย นางฟงลอบแซ่ซึกหักกระดูก NPC นี่ถ้าไม่ไปแจ้ง พวก NPC คงจะต้องเนียนไม่ยอมคืนสภาพเดิมให้เขาแน่

เทพกระบี่เวรตะไลยังคงหมั่นเก็บระดับตั้งแต่เช้า ส่วนนางฟงไม่สนใจแล้ว เดินกินขนมอย่างเดียว พร้อมกับร้องเชียร์เพื่อนเลิฟไปด้วย เนตรงามเห็นนางฟงเชียร์เพื่อน

อย่างเอาจริงเอาจังมากก็หัวเราะกล่าวขึ้นว่า

“นายที่ปรับอารมณ์เร็วจริงๆ เมื่อเขายังเผลอยู่เลย”

“ทำใจได้ละ เสร็จไปนานๆ มันก็ทำให้สุขภาพจิตมันเสียไปเคยๆ” นางฟงตอบ
เนตรงามมองดูเทพกระบี่เวิระตะไลเคลื่อนร่างโฉบตีลัทธิอสูรอย่างเป็นระบบก็กล่าวขึ้นว่า

“ดูเหมือนเพื่อนนายจะเคยเป็นผู้เล่นระดับสูงจริงๆ”

นางฟงมองดูเพื่อนสาวคนใหม่ยิ้มกล่าวว่า

“เธอวิเคราะห์จากอะไร”

“เขาโจมตีเป็นระบบ เหมือนกับชำนาญการฆ่าลัทธิอสูรมาก” เนตรงามตอบ

“แล้วฉันล่ะ” นางฟงถามต่อ พร้อมกับใช้นิ้วชี้ใส่หน้าตัวเอง เนตรงามขมวดคิ้ว
เล็กน้อยก็กล่าวขึ้นว่า

“ต้องการให้พูดความจริงหรือเปล่าล่ะ”

“ตามสบาย” นางฟงตอบ

“จากที่ดูนายฆ่าลัทธิอสูรเมื่อวานนี้ มันไม่เป็นระบบเลย นายทำตามใจตัวเองไป
เรื่อยๆ เหมือนกับนายไม่ค่อยได้ฆ่าลัทธิอสูรสักเท่าไร” เนตรงามวิเคราะห์

นางฟงนึกพิจารณาตัวเองและเขาก็ต้องยอมรับ เขาไม่ค่อยได้ฆ่าลัทธิอสูรจริงๆ
นั้นละ ที่ระดับขึ้นเรื่อยๆ ส่วนใหญ่ก็ได้มาจากเหล่าภูต โดยเฉพาะชาวมิน

“เธอพูดถูก แล้วไงต่อ” นางฟงถาม เนตรงามส่งยิ้มให้เขาก่อนจะกล่าวขึ้นว่า

“นายไม่เหมือนยอดยุทธ์ นายเคยบอกพวกเราว่านายระดับสูงกว่าเจ็ดสิบ ฉัน
คิดว่านายน่าจะพูดความจริง แต่วิธีเก็บระดับของนายอาจใช้วิธีตั้งปาร์ตี้” นางฟงนึกไปถึง
กลุ่มภูตที่หัวเราะออกมา เพราะเนตรงามวิเคราะห์ถูกต้อง แม้ไม่ใช่วิธีการตั้งปาร์ตี้กับผู้เล่น
ก็เถอะ แต่การให้เหล่าภูตช่วยก็ไม่ต่างจากตั้งปาร์ตี้อยู่ดี

“เธอวิเคราะห์เก่งจริงๆ เลย” นางฟงเอ่ยปากชม เนตรงามมองนางฟงคลี้อยและ
กล่าวว่า

“นายไม่ได้โกรธที่ฉันพูดใช่ไหม”

“ฉันจะโกรธเธอทำไม ในเมื่อเธอพูดความจริง” นางฟงตอบ

“ฉันดูนายออกอีกเรื่องหนึ่ง สนใจจะฟังต่อหรือเปล่า” เนตรงามถามต่อ นางฟง
พยักหน้ายิ้มๆ เนตรงามจึงกล่าวต่อไปว่า

“นายเองก็ไม่ธรรมดาทีเดียว”

“หมายความว่ายังไง เมื่อก็เธอยังบอกฉันไม่เหมือนยอδυทรอยู่เลย” ฉางฟงถามต่อ

“ในสายตาฉัน การพูดจาของนายสามารถบ่งบอกได้ว่า นายเป็นคนฉลาดมากคนหนึ่ง และอาจจะแฝงไว้ด้วยเล่ห์เหลี่ยมแพรวพราวอีกด้วย ในขณะที่เพื่อนของนายกลับเป็นคนไม่ค่อยมีเล่ห์เหลี่ยมเท่าไร” เนตรงามวิจารณ์ฉางฟงกับเทพกระบี่เวอร์ตะโลอย่างตรงไปตรงมา

“ฮ่า ฮ่า เรอน่าจะไปเป็นหมอดูนะ แม่นมากเลยละ ที่เธอพูดออกมาอย่างน้อยก็ถูกต้องถึงเปดลิสเปอร์เซ็นต์” ฉางฟงยิ้มกล่าวติดตลก

รุ่งบินที่เดินอยู่ด้านหน้าของฉางฟงและเนตรงามหันกลับมากล่าวว่า

“เนตรงามเป็นสมองของกลุ่มเรานะ เธอเก่งในด้านวิเคราะห์คน”

“โห...แสดงว่าตั้งแต่พบกันครั้งแรก ถ้าพวกฉันไม่ผ่านด่านเนตรงามก็ไม่ได้มา กับพวกเธอสินะ” ฉางฟงถามขึ้น

รุ่งบินพยักหน้ากล่าวว่า

“ถูกต้องแล้ว”

“ฉันรู้สึกผิดจังที่โกหกพวกเธออยู่บ้าง” ฉางฟงสารภาพ

“ฉันก็บอกความจริงมาเดี๋ยวนี้เลยสิ” รุ่งบินกล่าวขึ้น แต่สีหน้าเธอก็ไม่ได้จริงจังเท่าไรนัก ฉางฟงใช้มือเกาตักเล็กน้อยก็กล่าวขึ้นว่า

“ไว้ถึงจงหนานก่อนได้ไหม”

“ตามใจ ยังไงละ ความจริงเหล่านี้นะไม่ใช่ปัญหาโลกแตกสักหน่อย ถ้านายพร้อมเมื่อไหร่ก็เมื่อนั้น” รุ่งบินตอบ ฉางฟงคลี่ยิ้มที่มุมปากเล็กน้อย ตอนนั้นเขารู้สึกชอบกลุ่มเพื่อนใหม่มากขึ้นจริงๆ

“ด้านหน้ามีการปะทะกัน ทุกคนระวังไว้ด้วย” เสียงร้องเตือนของจอมพล ทำให้ทุกคนในกลุ่มหยุดการสนทนา และมองไปที่กลุ่มฝุ่นควันซึ่งห่างออกไปไม่ต่ำกว่าหนึ่งกิโลเมตร

“คงจะเป็นการปะทะกันระหว่างผู้เล่นกับสัตว์อสูรระดับราชา” ดาบเดี่ยวคาดคะเนจอมพลพยักหน้าเห็นด้วย

แต่เทพกระบี่เวอร์ตะโลที่เดินเข้ามากลับแย้งขึ้นว่า

“ถ้าเป็นผู้เล่นสู้กับสัตว์อสูรระดับราชา พวกเราน่าจะได้ยินเสียงชู้ตำราม นอกจาก

นี้ผู้คนต้องกระจายตัวมากกว่านี้เยอะ ดังนั้นฟังธงไปได้เลยว่า ต้องเป็นการปะทะกันระหว่างผู้เล่นแน่นอน”

“ฉันเห็นด้วย” นางฟงกล่าวสนับสนุน ทำให้เพื่อนใหม่ทุกคนหันมามองพวกเขาสองคนเป็นตาเดียว

“ฟง นายใช้อะไรวิเคราะห์” รุ่งบินเอ่ยปากถาม นางฟงชี้นิ้วไปยังร่างเทพกระบี่วรตะไลกล่าวว่า

“ฉันไม่ได้วิเคราะห์เองหรอก แต่ฉันเชื่อเพื่อนฉัน เพราะเขาเล่นเกมมาก่อนฉันหลายร้อยปี ในขณะที่เดียวกัน เขาก็ผ่านสมรภูมิมกกว่าฉันหลายเท่า ที่ๆ”

คำตอบของนางฟงทำให้รุ่งบินหัวเราะออกมา ก่อนจะกล่าวว่า

“แล้วถ้าเพื่อนนายวิเคราะห์พลาดล่ะ”

“ไม่พลาดหรอก เธอดูบนท้องฟ้าหรือยัง” นางฟงกล่าวจบ ทุกคนก็เริ่มมองเห็นลำตัวสุรทางอากาศหลายตัวกำลังต่อสู้กันอย่างดุเดือด

“สายตานายใช้ได้ ฟง” ดาบเดี่ยวเอ่ยปากชม

“ดูเหมือนพวกเราต้องระวังตัวกันหน่อยแล้วละ” จอมพลพูดจบ ทุกคนก็ออกเดินทางต่อ แต่เป็นการเดินทางที่ระมัดระวังมากยิ่งขึ้น นางฟงกับเทพกระบี่วรตะไลได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษ พวกเขาจึงได้ประจำตำแหน่งตรงกลางขบวน

ยิ่งเข้าใกล้สถานที่ปะทะเสียงระเบิดก็ยิ่งดังมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันเสียงแหกปากร้องคำทอกันของกลุ่มผู้เล่นก็เริ่มได้ยินบ้างแล้ว จอมพลยกมือเป็นสัญญาณให้ทุกคนระวังตัวเต็มที่ เมื่อเข้าเขตระยะหนึ่งร้อยเมตร ทุกคนก็เห็นผู้เล่นสองกลุ่มกำลังทะลุมบอนกัน

“จะฝ่าเข้าไปหรือจะอ้อมไป” ฟาสั่งเอ่ยปากถาม

“เฮ้! นั่นมันเลือดดำเพื่อนเราไม่ใช่หรอ” ดาบเดี่ยวพูดขึ้น ทำให้จอมพลต้องมองให้ชัดๆ เมื่อพบว่ามันเป็นกิลด์พันธมิตรของตัวเองจริงๆ ก็รีบถามขึ้นว่า

“พวกนั้นกำลังปะทะกับกิลด์ไหนเนี่ย”

“ไม่คุ้นเลย แต่ดูเหมือนคู่ต่อสู้จะใช้หอกเป็นอาวุธทั้งหมด” ฟาสั่งพูดขึ้น นางฟงหันไปมองเทพกระบี่วรตะไลแวบหนึ่งราวกับนัดกัน

“พวกนายสองคนรอที่นั่นะ เดี่ยวพวกฉันต้องไปช่วยเพื่อนๆ ก่อน” จอมพลกล่าวกับนางฟงและเทพกระบี่วรตะไล รุ่งบินใช้มือตบไหล่นางฟงกล่าวว่า